

Abstrakt

Tato rigorózní práce se zabývá procesem dokazování v trestním řízení, jeho analýzou a základními zásadami, též ústavními limity, v jejichž rámci by proces dokazování měl být uskutečňován. Stranou pozornosti nezůstaly ani některé další, zejména právně-filozofické otázky, které s dokazováním v trestním, resp. právním procesu bezprostředně souvisejí. Zvolené téma lze nepochybně považovat neustále za velice aktuální. To proto, že dokazování v trestním řízení je vedle samotného rozhodování tou nejdůležitější procesní činností, kterou provádějí OČTŘ a na které se podílejí též další subjekty, které se trestního řízení účastní.

Cílem této rigorózní práce je podat stručný a ucelený náhled na některé, za tímto účelem vybrané problémy dokazování v trestním řízení. Pochopitelně vzhledem ke zvolenému vymezení a uspořádání tématu, jeho rozsahu, nelze komplexně zpracovat vše co s problematikou dokazování souvisí. Za stěžejní pro předmětnou práci lze považovat kapitoly 5, 6 a 7, jelikož zejména právě ty poskytují analýzu stávající právní úpravy dokazování v trestním procesu. Svůj zásadní význam mají základní zásady dokazování a též jeho ústavní limity, kterým je věnována pozornost v kapitolách 3 a 4. Míra pozornosti věnována základním zásadám je pochopitelná, neboť to jsou právě ony, jimiž by měl být, mimo jiné, i proces dokazování ovládnán. Jejich význam se v současné době navíc stále zvyšuje, jelikož dle ustálené judikatury Ústavního soudu ČR lze za ústavně konformní trestní řízení považovat pouze takové, ve kterém obecné soudy zcela respektují platné zásady procesního práva. V kapitole 8 se pak práce zabývá některými právně-filozofickými otázkami, které se k procesu dokazování bezprostředně vztahují. Práce rozebírá pojmy jako je pravda a skutečnost, protože tyto jsou nepochybně právě pro proces dokazování a jeho výsledek klíčové. V rámci této kapitoly je pozornost věnována též některým názorům, které se vztahují k pojmu materiální pravda. Smyslem těchto posledních kapitol není poskytnout k dané problematice kategorické závěry a výstupy, ale spíše mohou eventuálně vést k diskusi a zamyšlení.

V samotném závěru pak práce obsahuje stručné shrnutí dosažených poznatků. Na ně navazuje vlastní hodnocení stávající právní úpravy těchto institutů, na které se předmětná práce zaměřuje. Součástí závěru jsou též návrhy de lege ferenda, ne snad proto, že by autor považoval stávající právní úpravu za nedostačující, nebo nedokonalou. Ale nepochybně lze konstatovat, že vzhledem k vývoji samotného trestního procesu, vývoji společnosti a jejich požadavků na zákonnou úpravu a v neposlední řadě též vzhledem k požadavkům ustálené judikatury a jejím výkladovým pravidlům, je nepochybně třeba některé jeho instituty kvalitnějším způsobem upravit či doplnit.